

[Udenrigsministeren.]

givet såvel formanden for FNs særlige udvalg for fredsbevarende operationer som generalsekretær U Thant et memorandum, hvori der gøres rede for baggrund, organisation, uddannelse og virkefelt for den danske FN-beredskabsstyrke. Lignende redegørelser er samtidig blevet afgivet fra finsk, norsk og svensk side. Det har med denne aktion været vor hensigt at yde et nordisk bidrag til den undersøgelse, som det på FNs seneste generalforsamling blev pålagt det særlige udvalg for fredsbevarende operationer at foretage af omfang og form for de bidrag, som medlemslandene i påkommende tilfælde vil kunne stille til rådighed for sådanne operationer.

Verdenssituationens alvorligste problem er fortsat krigen i Vietnam. Den største trussel, som i dag består mod international fred og sikkerhed, hidrører fra denne konflikt.

Kampene i Vietnam har i løbet af de seneste måneder antaget et hidtil ukendt omfang. Tabene af menneskeliv og værdier er vokset med uhyggelig hast, og flygtningeproblemet er blevet væsentligt forøget. Uanset optrapningen af krigen synes en militær løsning så fjern som nogen sinde, og regeringen må i de seneste måneders begivenheder se en bekræftelse af det synspunkt, der stedse har været det danske: at denne konflikt ikke kan bringes til afslutning ved militære midler. Regeringens opfattelse er uændret den, at en realistisk erkendelse må føre til, at en betingelsesløs indstilling af bombningerne af Nordvietnam er den første forudsætning for, at forhandlinger kan komme i gang.

Mange bestræbelser er blevet udfoldet for at søge at nærme parternes standpunkter til hinanden. Det nordvietnamesiske standpunkt har som bekendt hidtil været, at man er rede til at forhandle, hvis bombninger og andre krigshandlinger mod Nordvietnam standses betingelsesløst. USA har erklæret sig rede til forhandlinger uden forhånds-betingelser når som helst; en indstilling af bombningerne forudsætter imidlertid efter den såkaldte San Antonioformel, at den hurtigt kan føre til frugtbare forhandlinger og ikke benyttes til en forøgelse af den nordvietnamesiske infiltration i Sydvietnam.

Præsident Johnsons meddelelse den 31.

marts 1968 om, at bombningerne af Nordvietnam er blevet indstillet, bortset fra et område nord for den demilitariserede zone, må betragtes som en væsentlig tilnærmelse til det nordvietnamesiske standpunkt, men ikke en fuldstændig acceptering af dette. Fra dansk side må vi hilse dette amerikanske skridt velkomment, og vi må håbe, at det vil blive mødt med en lignende fleksibel holdning på nordvietnamesisk side. Det er ikke blot i Vietnams egen, men i hele menneskehedens interesse, at den mulighed, der synes at være ved at åbne sig for at få bragt konflikten fra slagmarken til forhandlingsbordet, bliver grebet og udnyttet.

Det ligger selvsagt regeringen meget på sinde, at ingen mulighed for at bringe parternes synspunkter nærmere til hinanden lades uforsøgt. Vi vil nøje følge udviklingen og være rede til, om parterne skulle ønske det — og i samarbejde med andre lande — at yde vort bidrag til konfliktens afslutning. Vi har tidligere fra dansk side erklæret os rede til at bidrage til udsendelse af fredsbevarende styrker, hvis noget sådant skulle blive aktuelt; dette tilsagn står vi fortsat ved.

I øvrigt arbejder regeringen videre på det humanitære plan for, så langt Danmarks muligheder rækker, at søge at lindre den menneskelige nød i Vietnam. Regeringen har herved for øje såvel den humanitære hjælp i den aktuelle situation som den mere langsigtede hjælp af både humanitær og genopbygningsmæssig art, når fjendtlighederne er ophørt.

Med henblik på at planlægge og koordinere hjælpen efter krigens ophør er der, som det vil være tinget bekendt, nedsat en fællesnordisk studiegruppe, som bl. a. arbejder snævert sammen med det internationale Røde Kors. På dansk side er der endvidere nedsat et særligt embedsmandsudvalg, der skal varetage koordineringen af den danske efterkrigshjælp.

Kinas isolation bidrager til at gøre det vanskeligt på et bredt grundlag at skabe en varig fredsordning i Sydøstasien. Regeringen vil ligesom den tidligere regering arbejde på at bryde denne isolation og skabe en frugtbar meningsudveksling med Kina. Et vigtigt led i disse bestræbelser er at få flertallet af FNs medlemslande til at erkende, at Kinas plads i verdensorganisationen må